

Cap. VI.

Om Udredelsen af Omkostningerne ved Tarationsforretningerne.

§ 38.

Samtlige Omkostninger — navnlig Diæter og Rejsegodtgjørelser og de med Indvarslingerne forbundne Beføstninger — ved den første Tarationsforretning blive i Regelen at fordele lige imellem begge Parter. Naar imidlertid den ene Part ved den foreløbige Forhandling (§ 23) ikke har budet mindre eller fordret mere, end der ved Tarationsforretningen bestemmes, medens den anden Parts Tilbud har afvejet herfra i en saadan Grad, at det maag erkendes for at have været ubilligt, bør det paalægges denne sidste Part alene at udrede Omkostningerne.

§ 39.

Har Tarationsforretningen været nødvendig ene for at bestemme Panthaberets Ret med Hensyn til Gaarden, bærer Kongerigets Finantsskatsklasse alle Omkostningerne ved samme.

§ 40.

Førlanges Overtaration, men der ikke ved denne fremkommer et for den Paaklagende fordelagtigere Resultat end ved Tarationsforretningen, har han at bære de med Overtarationsforretningen forbundne Omkostninger. Bliver derimod den første Taration forandret til den Paaklagendes Fordeel, skulle Omkostningerne ved Overtarationsforretningen bæres lige af begge Parter. Er det imidlertid Panthaven, der har forlangt Overtaration, og denne falder gunstigere ud for ham end Tarationen, da bærer Kongerigets Finantsskatsklasse Omkostningerne ved Overtarationen.

§ 41.

I det Tilfælde, som omhandles i § 29, bliver det i et følgende Møde at afgjøre, om den Udeblevne har oplyst tilstrækkelig lovlig Forhindring, eller om det bør paalægges ham at udrede Omkostningerne ved det spildte Møde. Paa lige Maade bliver der i de i § 30 omhandlede Tilfælde at bedømme, om det retteligen kan tilregnes den vedkommende Part, at han ikke betimeligt har havt de fornødne Oplysninger tilstede, og om det derfor bør paalægges ham at bære de derved forarsagede forøgede Omkostninger. Alle sliche Forøgelsler af de almindelige Omkostninger, som Noget særligen kan have at udrede, saasom ogsaa den i § 20 omhandlede, blive udenfor den almindelige Beregning af Omkostningerne, hvor der ellers handles om disses Udredelse eller Erstatning.

§ 42.

Trasfalder Bonden efter tilendebragt Tarations- eller Overtarationsforretning eller under samme sin Begjæring om Gaardens Overdragelse til Selveiendom, hvad enten dette skeer udtryffeligen eller derved, at han undlader at foretage, hvad der paaligger ham at værfsette (§ 36), skal han ikke blot tilsvare alle de Omkostninger ved Forretningen, som endnu maatte være at udrede, men ogsaa være pligtig til at erstatte den anden Part og Panthaberne saavel de egentlige Omkostninger, de allerede maatte have udredet, som alle andre lovlige Udgifter, der ere forarsagede dem ved den fremsatte Begjæring.

§ 43.

Naar Tarations- eller Overtarationskommissionen, saaledes som det saabidt muligt bør skee, benytter sin Tilstebeverelse paa et Sted til at taxere flere Gaarde, skulle